

Aflevering 55 - Terug naar mijn leven in België

Ik leunde achterover in mijn zetel, terwijl de snelheid van het vliegtuig toenam. Voor de tweede keer in mijn leven stond ik op het punt Amerika achterwege te laten. Tot ziens geliefd Amerika, wat waren mijn ervaringen weer ongelooflijk krachtig en leuk geweest.

We vlogen eerst naar Chicago waar we een paar uur moesten wachten op ons volgende vliegtuig naar Brussel. Ik voelde me totaal in mijn kracht. De unieke ervaringen, de majestueuze

natuur waarmee ik me had verbonden en de nieuw geboren vriendschappen hadden mijn leven nog rijker gemaakt. Ik voelde een innerlijke rust, een tevredenheid en openheid.

Op de luchthaven van Chicago passeerde ik een munttelefoon die ik ondertussen wist te bedienen. Ik had nog wat Amerikaanse munten over die ik sowieso niet meer kon omruilen in de bank en besloot Paul op te bellen om hem te laten weten dat we goed waren aangekomen. Het contact met Paul voelde zo spontaan en natuurlijk aan. Ik waardeerde onze vriendschap en het gemak waarmee we met elkaar konden communiceren. Maar zoals voordien namen we terug afscheid en daar bleef het bij. We hadden verder geen intenties enkel onze mooie vriendschap. Eens terug in België zouden we telefonisch contact blijven houden.

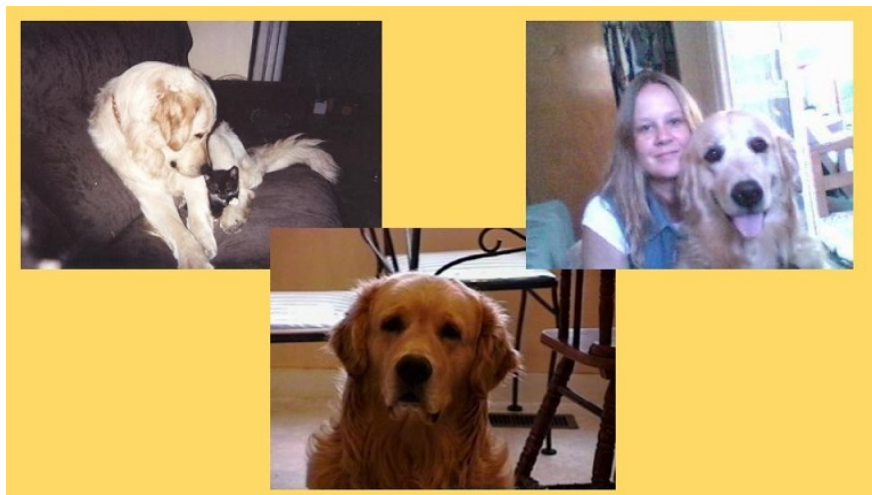
Ik stond op het punt terug te keren naar mijn geboorteland, België, naar mijn huisje in de Machelenstraat, mijn familie en vrienden, de cursussen die ik volgde in Centrum Gea en mijn werk als opvoedster bij volwassenen met een mentale handicap in Ter Linde.

Deze keer had ik geen vriend om naar terug te keren. Ook al was het niet altijd gemakkelijk alleen te zijn, ik was dankbaar voor de ruimte die ik in mijn leven had gecreëerd zonder een intieme relatie.

Maar nu was er terug een onverwachtste verwarring. Die krachtige momenten waar Paul en ik iedere keer weer terug werden samen gebracht trokken mijn aandacht. Ik had een liefde en verbinding gevoeld die ik nog nooit eerder had ervaren, maar niks leek mij logisch.

Enkel het terug zien van mijn Golden Retriever Rayca motiveerde mij terug te keren. Als er één ding was die mijn gedachten naar België had getrokken, was het mijn geliefde hond. Ik wist dat hij in de beste handen was bij mijn vader en moeder in Deinze. Hij was het enige dat ik miste en ik vroeg me regelmatig af of hij mij ook miste. Ik wist dat onze reünie grote vonken zou geven.

Rayca was over het dolle heen en ik was zo blij terug samen te zijn. Hij sprong op en neer en zijn staart bleef heel lang door kwispelen. We omhelsden elkaar met een open hart. Het deed me goed zijn lange zachte haar terug op mijn huid te voelen.

Mijn moeder zat aan tafel toen ik de keuken binnenliep en vroeg hoe mijn reis was verlopen. Het liefste wou ik open en eerlijk alles vertellen wat er was gebeurd, maar wist niet hoe dit gesprek te beginnen. In onze familie waren we niet gewend om onze emoties openlijk te uiten en onze persoonlijke innerlijke ervaringen te delen. Ik had nooit open gesprekken met mijn moeder over hoe ik me voelde en wat er in mij omging. Emoties werden meestal onderdrukt en niet openlijk gedeeld. Als ik me emotioneel voelde en me geen raad wist, ging ik naar mijn vader. Hij had de gave een open ruimte te creëren waarin ik mij volledig kon uitdrukken voordat hij reageerde met zijn eigen gevoelens of gedachten.

Ik wist niet precies hoe te reageren op de vraag van mijn moeder ,hoe mijn reis was verlopen. Het was ontzettend krachtig en leuk geweest. Maar hoe leg ik die synchroniciteiten uit die tussen Paul en mij kwamen opduiken. Ik had zelf geen idee hoe die betekenis te geven in mijn leven, laat staan het proberen over te brengen aan mijn moeder. Snel nam ik in overweging welke delen van de reis aan te halen.

Toen ik haar vraag hoorde, voelde ik een zekere droefheid en verwarring. Een verdriet dat ik Amerika en de krachtige ervaring achterwege en los moest laten en verwarring wetende dat ik terug verder moest gaan met mijn leven in België. Ik wist niet hoe ik de ervaringen in de context van mijn leven moest integreren.

Ik besloot open te zijn en mijn gevoelens met haar te delen. Ik voelde me kwetsbaar en zei: "Ik heb daar iemand ontmoet, zijn naam is Paul en hij heeft 3 kinderen. We hadden een geweldige

band, maar ik weet niet wat ik ermee moet doen. ”

Mijn moeder glimlachte en antwoordde: “Wel, weet je, je kunt niet altijd krijgen wat je wilt in het leven.” Ik weet dat ze het goed bedoelde, en dat er waarheid zat in wat ze zei. Maar het loste mijn verwarring niet op.

Het voelde goed dat ik mijn waarheid tegen haar kon uiten, en ik denk dat het voor mijn moeder ook goed aanvoelde dat ik haar in vertrouwen nam en mijn gevoelens met haar deelde. Ze heeft verder geen vragen meer gesteld.

Voor de tweede keer in mijn leven voelde ik een sterk contrast bij het terugkeren naar België. Weer voelde het vreemd aan om terug in België te zijn. In Amerika kon ik me openlijk uiten, meer mezelf zijn en ik voelde op hartniveau een openheid met bijna iedereen die ik tegenkwam. Ik ervoer een diepe innerlijke vrijheid waar ik zo diep naar verlangde.

Het was terug tijd om los te laten en verder te gaan met mijn leven. Ik wist dat de tijd wel zou uitwijzen en me meer antwoorden zou geven. “Vertrouw, de tijd zal het leren,” fluisterde ik tegen mezelf.

Mieke's Voice 2020© Mieke Benton
starshowerusa@startmail.com

Delen is toegestaan indien mijn naam en email worden vermeld
Email me indien je wenst toegevoegd of verwijderd te worden
van de lijst of indien je graag de vorige afleveringen
in PDF formaat ontvangt

Mieke's Voice - Deel 1

Week 1 - Introductie - Mijn vroege leven
Week 2 - Een ruwe start
Week 3 - Visie
Week 4 - Geschiedenisles
Week 5 - Boekhandel Caecilia
Week 6 - Onzichtbare hand
Week 7 - Mijn familie, een kring van 5. Deel 1 - Mijn ouders Anny & Hugo
Week 8 - Mijn familie, een kring van 5. Deel 2 - Mijn broer Jeroen
Week 9 - Mijn familie, een kring van 5. Deel 3 - Mijn zus Kathleen
Week 10 - Mijn familie, een kring van 5. Deel 4 - Iets over mezelf, Mieke
Week 11 - Ontmoetingen met buitenaardse wezens
Week 12 - De film E.T. - Het buitenaardse
Week 13 - Wat gebeurt er nadat het lichaam sterft?

Mieke's Voice - Deel 2

Week 14 - Inleiding - Relaties
Week 15 - Mijn authentieke aard uitdrukken
Week 16 - Seksualiteit - deel 1 - Eenheid
Week 17 - Seksualiteit - deel 2 - Scheiding
Week 18 - Seksualiteit - deel 3 - Menstruatie
Week 19 - Intieme relaties
Week 20 - Amerika - deel 1 - Krantenartikel
Week 21 - Amerika - deel 2 - Een film binnenstappen
Week 22 - Nog een voorproefje van vrijheid als student
Week 23 - De golven berijden, zowel hoog als laag
Week 24 - Een holistische benadering van genezing
Week 25 - Overnachtingsbegeleider op een middelbare school
Week 26 - Mieke de jongere in actie - Deel 1
Week 27 - Mieke de jongere in actie - Deel 2
Week 28 - Totem-initiatie
Week 29 - Extra vrijheid en onafhankelijkheid
Week 30 - Eerste wake-up call
Week 31 - Tweede wake-up call
Week 32 - Home Ter Linde

Mieke's Voice - Deel 3

Week 33 - Inleiding - Leren van mezelf te houden
Week 34 - Mijn laatste sigaret!
Week 35 - Ik ben ervan overtuigd, er moet daar toch ergens iemand zijn!
Week 36 - Centrum Gea - De Kracht van Klank
Week 37 - Marokkaanse Smaken
Week 38 - Nachtelijke procedure

Mieke's Voice - Deel 4

- Week 39 - Inleiding - Onze wegen komen samen
- Week 40 - Speciale Aankondiging in Centrum Gea
- Week 41 - Ontmoeting met Frank Coppieters
- Week 42 - Portlandse Bruggen en Restaurants
- Week 43 - Belgen en Amerikanen ontmoeten elkaar
- Week 44 - Van de Luxe naar het Bos
- Week 45 - Warmwaterbronnen en Zweethut
- Week 46 - Goddelijk geïnspireerde Rendez-Vous
- Week 47 - Dansend rondom de Galaxy
- Week 48 - Laatste Lunch, of toch niet?
- Week 49 - Mount Hood roept ons
- Week 50 - De Tamanawas waterval
- Week 51 - Paul's Dilemma - hij stelt vertrouwen in Jane
- Week 52 - Drumcirkel
- Week 53 - Op zoek naar verklaring!
- Week 54 - Eenheidservaring

Mieke's Voice - Deel 5

- Week 55 - Inleiding - Terug naar mijn leven in België